

Οι πειρατές και το ποντίκι που βρυχάται.

Γράφει ο Λεωνίδας Κουμάκης

Νομικός, Συγγραφέας. Μέλος του International Hellenic Association (IHA)

«Δίκαιο», «Ιστορικά δικαιώματα», «συμφέροντα» είναι λέξεις που στολίζουν τις διάφορες Τουρκικές δηλώσεις, ώστε να θολώνουν τα νερά βάζοντας φερετζέ στις αρπακτικές προθέσεις των αυθεντικών πειρατών.

Η πομπώδης, λεκτική ή πρακτική, «κήρυξη πολέμου» της «Φαμίλιας Ερντογάν» σε ΗΠΑ, Ελλάδα, Κύπρο, Ισραήλ, Συρία, Ιράκ, Αίγυπτο, Κουρδικούς πληθυσμούς μέσα στα εδάφη της σημερινής Τουρκίας, η κατάρριψη Ρωσικού στρατιωτικού αεροσκάφους στις 24 Νοεμβρίου 2015 και η θεαματική kolotoumba που ακολούθησε καθώς και οι συνεχείς λεονταρισμοί ύψιστης έντασης όλων των «εκπροσώπων» της Φαμίλιας, θυμίζουν έντονα το σατυρικό μυθιστόρημα του Λέοναρντ Γουίμπερλεϊ «Το ποντίκι που βρυχάται», το οποίο μετέτρεψε σε παγκόσμια κινηματογραφική επιτυχία ο Τζακ Άρνολντ, με πρωταγωνιστή τον Πίτερ Σέλερς, το 1959.

Η μόνη διαφορά με την σκληρή, σημερινή πραγματικότητα είναι το γεγονός πως ο αρχηγός της «Φαμίλιας Ερντογάν», κηρύσσοντας τον πόλεμο στις ΗΠΑ, δεν έχει στα χέρια του κάποιο αποτελεσματικό υπερόπλο, όπως ο ήρωας του μυθιστορήματος.

Στην χώρα της «Φαμίλιας Ερντογάν» «δεν υφίστανται πλέον νόμος, δικαιοσύνη και ελευθεροτυπία» σύμφωνα με τον αρχηγό των Κεμαλιστών Κεμάλ Κιλιτσντάρογλου, ο οποίος βρίσκεται κυριολεκτικά μουδιασμένος και δίνει την εντύπωση πως φοβάται για την ζωή και την προσωπική του ελευθερία.

Ο πληθωρισμός καλπάζει (τρέχει με ρυθμό 25% πλέον), η ανεργία αυξάνεται ραγδαία, η υποτίμηση της Τουρκικής λίρας κυμαίνεται στα επίπεδα του 40% μέσα στο 2018, περισσότεροι από 10 Τούρκοι δημοσιογράφοι εξαφανίστηκαν όπως ακριβώς και ο Κασόγκι, 7 δολοφονήθηκαν και 300 τουλάχιστον βρίσκονται στις φυλακές, 190 περίπου Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας σε ολόκληρη την Τουρκία φιμώθηκαν γιατί δεν υποκλίθηκαν στην Φαμίλια, οι ξένοι επενδυτές εγκαταλείπουν την Τουρκία, η «αφομοίωση» του *derin devlet* (Βαθύ Κράτος των Κεμαλιστών) από τους ισλαμιστές έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, δεκάδες χιλιάδες «αντιφρονούντες» κάθε κατηγορίας (πολιτικοί, στρατιωτικοί δημοσιογράφοι, δικαστικοί, δημόσιοι λειτουργοί, ακαδημαϊκοί, συνδικαλιστές, απλοί πολίτες) σαπίζουν στις Τουρκικές φυλακές, περισσότεροι από 100.000 Τούρκοι πολίτες απολύθηκαν ακόμα και με απλή υποψία ότι ήταν «αντιφρονούντες».

Μέσα σε αυτόν τον «παράδεισο» που δημιούργησε η «Φαμίλια Ερντογάν» για τον Τουρκικό λαό με αφορμή το δήθεν «πραξικόπημα» του Ιουλίου του 2016 και εν όψει της άμεσης άφιξης του γεωτρύπανου της Εχχορ Mobil στην Κύπρο, τα μέλη και οι εκπρόσωποι της Φαμίλιας δίνουν συνεχώς «παραστάσεις» οι οποίες συναγωνίζονται η μία την άλλη, σε ακραίο φανατισμό:

«Το Τουρκικό έθνος θα λειώσει τα κεφάλια των πειρατών» (Ντεβλέτ Μπαχτσελή, φερέφωνο και υποστηρικτής της Φαμίλιας, Πρόεδρος των Εθνικιστών, 6 Νοεμβρίου 2018), «Δεν θα αφήσουμε κανέναν πειρατή να εκμεταλλευθεί τα συμφέροντά μας σε αυτή την περιοχή» (Αρχηγός της Φαμίλιας, 3 Νοεμβρίου 2018), «Παρενόχληση Τουρκικού πλοίου και θερμό επεισόδιο, θα τελειώσει με μια στρατιωτική κατάστροφή για την Ελλάδα» (Γιγίτ Μπουλούτ, σύμβουλος-εξαπτέρυγο της Φαμίλιας, 22 Οκτωβρίου 2018).

Όλοι ξέρουμε ποιοί είναι οι πειρατές του Αιγαίου. Οι πειρατές κρίνονται από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Η Ελλάδα δεν προκαλεί κανέναν και δεν υποχωρεί ούτε χιλιοστό. Τα σύνορα της Ελλάδας είναι και σύνορα της ΕΕ». Η αποστομωτική απάντηση της Ελληνικής πλευράς (Υπ. Εθνικής Άμυνας, 5 Νοεμβρίου 2018) έβαλε μεν τα πράγματα στην θέση τους, ουδόλως όμως πτόησε το «σύστημα» της Φαμίλιας.

Η κορύφωση πάντως του Τουρκικού παραλογισμού προήλθε από τον «συνετισμένο» Χουλουσί Ακάρ που υποδύεται τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας της Φαμίλιας: «Δεν θα επιτρέψουμε ποτέ οι

συνομιλητές μας να παραβιάσουν το δίκαιο, τα ιστορικά δικαιώματα και τα συμφέροντά μας στη γαλάζια πατρίδα μας στη θάλασσα. Πρέπει να γνωρίζουν όλοι ότι δεν θα πετύχει κανένα σχέδιο στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο στο οποίο δεν συμμετέχει η Τουρκία και η βόρεια Κύπρος» (3 Νοεμβρίου 2018).

Κατά πάγια Τουρκική τακτική ο Χουλουσί Ακάρ δεν μιλάει για «Διεθνές Δίκαιο», απλά για το υποκειμενικό «δίκαιο» των νέο-οθωμανικών φαντασιώσεων της Φαμίλιας. «Δίκαιο», «Ιστορικά δικαιώματα», «συμφέροντα» είναι λέξεις που στολίζουν τις διάφορες δηλώσεις των Τούρκων, ώστε να θολώνουν τα νερά βάζοντας φερετζέ στις αρπακτικές προθέσεις των αυθεντικών πειρατών. Βέβαια, η «παράκαμψη» του Διεθνούς Δικαίου στο Αιγαίο και στην Μεσόγειο, δεν εμποδίζει καθόλου την επίσημη Τουρκία να επικαλείται το Διεθνές Δίκαιο επιλεκτικά, όπου και όποτε την βολεύει.

Στα μάτια ενός απλού παρατηρητή, ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν φαίνεται σήμερα, στο εσωτερικό της Τουρκίας, ισχυρότερος από ποτέ:

Άλωσε τους δύο παραδοσιακούς αντιπάλους της εξουσίας του (στρατό και δικαιοσύνη), φίμωσε τους πολιτικούς του αντιπάλους, απαγόρευσε την ελευθερία έκφρασης «εξαφανίζοντας» ή φυλακίζοντας δημοσιογράφους και κλείνοντας «αντίθετα» ΜΜΕ, χρησιμοποιεί αμείλικτα στρατιωτικά μέσα για την εξολόθρευση Κουρδικών πληθυσμών στην νοτιοανατολική Τουρκία. Με τους τρόπους αυτούς και πολλούς άλλους που έχουν την ίδια ακριβώς νοοτροπία, εδραίωσε την κυριαρχία του στα πρότυπα ενός σύγχρονου «Σουλτάνου».

Στο εξωτερικό όμως τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά: Η επιθετική, ανοικτή αμφισβήτηση συνθηκών, συμφωνιών, συμμαχιών και συνεργασιών απέναντι σε παραδοσιακούς φίλους και συμμάχους καθώς και η πρακτική «αποκήρυξη» του Διεθνούς Δικαίου με την μονομερή «απαλλαγή» από τις υποχρεώσεις που συνεπάγονται, δημιούργησαν τεράστιες ρωγμές στην εμπιστοσύνη αλλά και στην παραδοσιακή πολιτική κατευνασμού της Τουρκίας από ολόκληρη την Δύση – και όχι μόνο.

Δημιούργησαν επίσης την πολύ ισχυρή αίσθηση απομάκρυνσης της Τουρκίας από την Δύση σε μια νεφελώδη κατεύθυνση νέων συμμαχιών (Ρωσία, Περσία, Κατάρ) χωρίς όμως ελάχιστο ίχνος πραγματικής εμπιστοσύνης. Άλλωστε, όπως έχει αποδειχτεί στην πράξη, η συγκυριακή «εμπιστοσύνη» καταρρέει στην πρώτη δυσκολία, στην πρώτη ου-σιαστική διαφωνία.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α: Το πλέον ιδανικό «σενάριο» για τα Ελληνικά και Κυπριακά εθνικά θέματα που θεμελιώνονται πλήρως στο Διεθνές Δίκαιο, είναι πλέον η εφαρμογή των αποφάσεων των Ηνωμένων Εθνών για την αποχώρηση όλων των Τουρκικών στρατευμάτων κατοχής από την Κύπρο, η επανένωση της Κύπρου, η ένταξη της στο ΝΑΤΟ, η ανακήρυξη Ελληνικής ΑΟΖ με ταυτόχρονη επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια και η απρόσκοπτη εκμετάλλευση των ενεργειακών πόρων της Ελλάδος και της Κύπρου, σε αρμονική συνεργασία με όλους τους νόμιμους, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, «συν-δικαιούχους» των φυσικών πόρων όπως το Ισραήλ, η Αίγυπτος και οποιοσδήποτε άλλος.

Οι γεωπολιτικές συνθήκες που διαμορφώνονται στην περιοχή μας, ευνοούν την εκπλήρωση του παραπάνω «ιδανικού» σεναρίου, περισσότερο από ποτέ. Όχι γιατί η Ελλάδα ή η Κύπρος έχουν την δύναμη που απαιτείται ώστε να το επιβάλλουν, αλλά γιατί όλοι όσοι καθοδήγησαν και επέβαλαν την Τουρκική παρουσία στην Κύπρο, όσοι εξέθρεψαν τις Τουρκικές «απαιτήσεις» στο Αιγαίο ή στην Μεσόγειο, όσοι έδειχναν ακατανόητη «κατανόηση» σε Τουρκικούς παραλογισμούς, έχουν έντρομοι αντιληφθεί πως άνοιξαν το κουτί της Πανδώρας με τα ίδια τους τα χέρια και πως πρέπει να το ξανακλείσουν το ταχύτερο δυνατό, με κάθε τρόπο!

Η διεφθαρμένη «Φαμίλια Ερντογάν» η οποία ελέγχει σήμερα την Τουρκία, όπως είναι απόλυτα φυσικό, κυριολεκτικά τρέμει μήπως μια αποτυχημένη απόπειρα επιβολής των νέο-οθωμανικών φαντασιώσεων της, οδηγήσει την Τουρκία σε πολύ επώδυνες περιπέτειες και ολόκληρη την «φαμίλια» στην αγχόνη. Συνεπώς μπορεί να φωνάζει συνεχώς, μπορεί να απειλεί, δεν μπορεί όμως να αναλάβει καμιά δράση χωρίς τις πολύ γερές πλάτες που πάντοτε είχε η Τουρκία, όταν αποφάσιζε μια κρίσιμη «πολεμική» ενέργεια.

Αυτή ακριβώς η πολύ σημαντική προϋπόθεση που απουσιάζει από την σημερινή συγκυρία, περιορίζει την «Φαμίλια Ερντογάν» αποκλειστικά και μόνο σε λεκτικές ακρότητες.

Σε κάθε αντίθετη περίπτωση, ο διαμελισμός της Τουρκίας και η κρεμάλα για ολόκληρη την Φαμίλια θα είναι κατά πάσα πιθανότητα ο επίλογος των γεωπολιτικών ανακατατάξεων της ευρύτερης περιοχής μας, ο οποίος θα συμπεριλαμβάνει την δημιουργία Κουρδικού κράτους και την ειρήνευση στην πολύπαθη Συρία.